

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 274

trettionionde årgången

26 oktober 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2044/96 av den 24 oktober 1996 om upphörande av fiske av torsk och kolja med fartyg under flagg från Förenade kungariket** 1

- Kommissionens förordning (EG) nr 2045/96 av den 25 oktober 1996 om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det etthundrasjuttionde delanbudsfordran som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordningarna (EEG) nr 1627/89 och (EG) nr 2002/96 2

- Kommissionens förordning (EG) nr 2046/96 av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira 4

- Kommissionens förordning (EG) nr 2047/96 av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna 6

- Kommissionens förordning (EG) nr 2048/96 av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen 8

- Kommissionens förordning (EG) nr 2049/96 av den 25 oktober 1996 om inledande av en enkel anbudsinfordran för försäljning för export av vinalkohol 10

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2050/96 av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EG) nr 1294/96 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 när det gäller skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn** 17

★ Kommissionens förordning (EG) nr 2051/96 av den 25 oktober 1996 om föreskrifter för tillämpningen av beviljande av bistånd vid export av nötköttsprodukter som kan komma ifråga för förmånsbehandling vid import till Kanada och om ändring av förordning (EG) nr 1445/95	18
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2052/96 av den 25 oktober 1996 om en enhetlig nedsättningskoefficient för fastställande av en preliminär mängd bananer som skall tilldelas var och en av aktörerna i kategori C inom ramen för tullkvoten för år 1997	23
Kommissionens förordning (EG) nr 2053/96 av den 25 oktober 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	24

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

96/616/EG:

★ Kommissionens beslut av den 12 juni 1996 om stöd som regionen Friuli-Venezia Giulia (Italien) har beviljat i form av räntesubventionerade lån för inköp av referenskvantiteter (mjölkkvoter)	26
--	----

96/617/EKSG:

★ Kommissionens beslut av den 17 juli 1996 om stöd som den autonoma provinsen Bolzano (Italien) har beviljat firma Acciaierie di Bolzano (!)	30
--	----

Rättelser

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1967/96 av den 9 oktober 1996 om fastställande av de belopp för jordbruksavgifter liksom av de tilläggstullar som skall tillämpas för perioden från och med den 1 juli till och med den 31 december 1996 på import till gemenskapen av varor som berörs av rådets förordning (EG) nr 3448/95 med ursprung i Schweiz (EGT nr L 261 av den 15.10.1996)	35
---	----

(!) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2044/96

av den 24 oktober 1996

om upphörande av fiske av torsk och kolja med fartyg under flagg från Förenade kungariket

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2870/95⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EG) nr 3078/95 av den 21 december 1995 om fördelning av de totala fångstmängderna för 1996 för vissa fiskbestånd mellan medlemsstaterna för fartyg som fiskar i vattnen utanför Färöarna⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1063/96⁽⁴⁾, föreskriver kvoter av torsk och kolja för 1996.

För att garantera att bestämmelserna följs vad gäller kvantitativa begränsningar för fångst av bestånd som är kvoterat är det nödvändigt för kommissionen att fastställa datum för när fartyg under flagg från en viss medlemsstat skall bedömas ha förbrukat de tilldelade kvoterna.

Enligt uppgifter som delgivits kommissionen har fångsterna av torsk och kolja i vattnen utanför Färöarna av fartyg under flagg från Förenade kungariket eller registre-

rade i Förenade kungariket förbrukat de tilldelade kvoterna för 1996. Förenade kungariket har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 30 augusti 1996. Det är därför nödvändigt att stå fast vid detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av torsk och kolja i vattnen utanför Färöarna av fartyg under flagg från Förenade kungariket eller registrerade i Förenade kungariket bedöms ha förbrukat de kvoter som tilldelats Förenade kungariket för år 1996.

Fiske av torsk och kolja i vattnen utanför Färöarna av fartyg under flagg från Förenade kungariket eller registrerade i Förenade kungariket är förbjudet, såväl som att bevara ombord, omlasta och landa sådant bestånd av ovan nämnda fartyg efter det datum då denna förordning träder i kraft.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 30 augusti 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 301, 14.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 330, 30.12.1995, s. 62.

⁽⁴⁾ EGT nr L 141, 14.6.1996, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2045/96

av den 25 oktober 1996

om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det etthundrasjuttionde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordningarna (EEG) nr 1627/89 och (EG) nr 2002/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1997/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1931/96⁽⁴⁾, inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2003/96⁽⁶⁾, liksom genom artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 2002/96 av den 18 oktober 1996 om öppnande av intervention enligt artikel 6.4 i rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽⁷⁾, samt för magra nötkreatur genom artikel 1.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1931/96, ändrad genom förordning (EG) nr 2015/96⁽⁸⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 14 i samma förordning skall endast de anbud beaktas som är lägre än eller lika med ovan nämnda högsta pris, dock utan att de genomsnittliga priserna på nationella eller regionala marknader plus det belopp som anges i punkt 1 överskrids.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det etthundrasjuttionde delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den

säsongsbetingade utvecklingen av slakt, är det lämpligt att fastställa det högsta uppköpspriset och de kvantiteter som får köpas upp till intervention.

Till följd av interventionsuppköp av framkvartsparter bör priset för dessa produkter fastställas på grundval av priserna för slaktkroppar.

De kvantiteter som erbjuds överstiger för närvarande de kvantiteter som får köpas upp. I enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93 bör det följaktligen tillämpas en nedsättningskoefficient på de kvantiteter som får köpas upp eller, eventuellt, beroende på skillnaderna i pris och erbjudna kvantiteter, flera nedsättningskoefficienter.

På grund av storleken på de tilldelade kvantiteterna är det lämpligt att utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 16.2 i förordning (EEG) nr 2456/93 att förlänga tidsfristen för leverans av produkterna till intervention.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det etthundrasjuttionde delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 skall följande gälla:

a) För kategori A

- i) i de medlemsstater eller i områden i medlemsstaterna som uppfyller villkoren i artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 805/68

- fastställs det högsta uppköpspriset till 266 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
- skall priset för framkvartsparter beräknas på priset för slaktkroppar med hjälp av koefficienten 0,80 för rätlinjig styckning,
- fastställs de högsta godkända kvantiteten slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvartsparter till 12 360 ton,
- på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 238 ecu skall det, enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93, tillämpas en koefficient på 45 %,

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 267, 19.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT nr L 254, 8.10.1996, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT nr L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT nr L 267, 19.10.1996, s. 12.

⁽⁷⁾ EGT nr L 267, 19.10.1996, s. 10.

⁽⁸⁾ EGT nr L 269, 22.10.1996, s. 16.

- ii) i de medlemsstater eller i områden i medlemsstaterna som uppfyller villkoren i artikel 6.4 i förordning (EEG) nr 805/68
- fastställs det lägsta uppköpspriset till 212,412 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
 - är priset för framkvartsparter beräknat på slaktkroppspriset med hjälp av koefficienten 0,80 för rätlinjig styckning,
 - fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvartsparter till 224 ton.
- b) För kategori C
- fastställs det högsta uppköpspriset till 266 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
 - skall priset för framkvartsparter beräknas på priset för slaktkroppar med hjälp av koefficienten 0,80 för rätlinjig styckning,
 - fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvartsparter till 18 479 ton,
- på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 238 ecu skall det, enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93, tillämpas en koefficient på 45 %.
- c) För de slaktkroppar eller halva slaktkroppar av magra nötkreatur som avses i artikel 6.b i förordning (EEG) nr 805/68
- fastställs det högsta uppköpspriset till 353,80 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp,
 - fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar eller halva slaktkroppar till 182 ton.

Artikel 2

Trots bestämmelserna i artikel 16.2 första meningen i förordning (EEG) nr 2456/93 skall tidsfristen för leverans av produkterna till intervention förlängas en vecka.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 28 oktober 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2046/96

av den 25 oktober 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1861/96 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen

av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT nr L 247, 28.9.1996, s. 6.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

(ecu/ton)			
Produkt KN-nr		Stödbelopp	
		Destination	
		Azorerna	Madeira
Vete	(1001 90 99)	16,00	16,00
Korn	(1003 00 90)	34,00	34,00
Majs	(1005 90 00)	41,00	41,00
Durumvete	(1001 10 00)	16,00	16,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2047/96

av den 25 oktober 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2537/95⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1862/96⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemen-

skapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT nr L 247, 28.9.1996, s. 8.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(ecu/ton)

Produkt KN-nr		Stödbelopp
Vete	(1001 90 99)	16,00
Korn	(1003 00 90)	34,00
Majs	(1005 90 00)	41,00
Durumvete	(1001 10 00)	16,00
Havre	(1004 00 00)	34,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2048/96

av den 25 oktober 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/96 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i

den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT nr L 247, 28.9.1996, s. 10.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 oktober 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(ecu/ton)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	19,00	19,00	19,00	22,00
Korn (1003 00 90)	37,00	37,00	37,00	40,00
Majs (1005 90 00)	44,00	44,00	44,00	47,00
Durumvete (1001 10 00)	19,00	19,00	19,00	22,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2049/96

av den 25 oktober 1996

om inledande av en enkel anbudsinfordran för försäljning för export av vin-alkohol

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/96 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3877/88 av den 12 december 1988 om allmänna bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid de destillationer som avses i artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorgan ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 377/93 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3152/94 ⁽⁵⁾, fastställs närmare bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid destillationsåtgärder enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorganen.

Enkla anbudsinfordringar bör inledas för export av vinalkohol till vissa västindiska och centralamerikanska länder för att säkerställa en kontinuerlig försörjning av dessa länder och för att minska gemenskapens lager av vinalkohol.

En särskild säkerhet bör ställas för att garantera att alkoholen verkligen exporteras från gemenskapens tullområde, och gradvis stigande sanktioner bör införas om det datum som fastställts för exporten inte respekteras. Denna säkerhet bör vara oberoende av den s.k. uppfyllelsesäkerheten, som i synnerhet är till för att säkerställa att den alkohol som bjuds ut till försäljning förs ut från lagerlokaler och används på föreskrivet sätt.

I kommissionens förordning (EG) nr 2192/93 ⁽⁶⁾ om vissa avgörande händelser för jordbruksomräkningskurserna inom vinsektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 377/93 fastställs vilka jordbruksomräkningskurser som skall användas för att räkna om de betalningar och säker-

heter som föreskrivs i samband med enkla anbudsinfordringar till nationell valuta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom tre enkla anbudsinfordringar, nr 211/96 EG, nr 212/96 EG och nr 213/96 EG, skall en sammanlagd mängd på 150 000 hl alkohol som härrör från destillationer enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av de italienska och spanska interventionsorganen bjudas ut till försäljning.

Var och en av de enkla anbudsinfordringarna nr 211/96 EG, nr 212/96 EG och nr 213/96 EG, skall omfatta en mängd på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Artikel 2

Den alkohol som bjuds ut till försäljning

— skall exporteras utanför gemenskapen,

— skall importeras till och dehydratiseras i Costa Rica för enkel anbudsinfordran nr 211/96 EG, i El Salvador för enkel anbudsinfordran nr 212/96 EG och på Jamaica för enkel anbudsinfordran nr 213/96 EG,

— skall uteslutande användas som motorbränsle.

Artikel 3

De berörda behållarnas placering och referensnummer, vilken kvantitet alkohol som finns i varje behållare, alkoholhalt och alkoholens egenskaper, samt vissa särskilda villkor anges i bilaga I till denna förordning.

Artikel 4

Försäljningen skall äga rum enligt bestämmelserna i artikel 13–18 samt artikel 30–38 i förordning (EEG) nr 377/93.

Trots artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall dock sista dagen för inlämnande av anbud inom ramen för det anbudsförfarande som föreskrivs i den här förordningen infalla mellan den 8:e och den 25:e dagen efter den dag då den enkla anbudsinfordran offentliggörs.

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 31.

⁽³⁾ EGT nr L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 43, 20.2.1993, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT nr L 332, 22.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ EGT nr L 196, 5.8.1993, s. 19.

Artikel 5

1. Den deltagandesäkerhet som avses i artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall vara 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent och skall ställas för hela den kvantitet som utbjuds till försäljning inom ramen för var och en av de anbudsinfordringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Vad gäller deltagandesäkerheten skall de primära kraven i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/85⁽¹⁾ vara att anbudet inte får dras tillbaka efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud och att en exportsäkerhet samt en uppfyllelsesäkerhet ställs.

Deltagandesäkerheten för var och en av de anbudsinfordringar som avses i artikel 1 i den här förordningen skall frisläppas om anbudet inte antas eller när anbudsgivaren har ställt hela exportsäkerheten och uppfyllelsesäkerheten för den avsedda anbudsinfordringen.

2. Exportsäkerheten skall vara 5 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent, och skall ställas för varje kvantitet alkohol som omfattas av en uttagsorder för var och en av de anbudsinfordringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Exportsäkerheten skall endast frisläppas av det interventionsorgan som innehar alkoholen för varje kvantitet som kan bevisas ha exporterats inom den tidsfrist som anges i artikel 6 i den här förordningen.

Utan hinder av artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85 och utom i fall av force majeure skall, om den tidsfrist som anges i artikel 6 överskrids, exportsäkerheten på 5 ecu/hl alkohol uttryckt i 100 volymprocent vara förverkad

- a) med 15 % i samtliga fall,
- b) med 0,33 % av den återstående beloppet efter avdrag av de 15 % för varje dag med vilken den tidsfrist som satts för exporten överskrids.

3. Uppfyllelsesäkerheten skall vara 25 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Den skall frisläppas i enlighet med artikel 34.3 b i förordning (EEG) nr 377/93.

4. Utan hinder av artikel 17 i förordning (EEG) nr 377/93 skall exportsäkerheten och uppfyllelsesäkerheten ställas samtidigt hos det berörda interventionsorganet för var och en av de anbudsinfordringar som avses i artikel 1 i den här förordningen, senast dagen för utfärdandet av uttagsordern för den avsedda kvantiteten alkohol.

5. Den jordbruksomräkningskurs som skall tillämpas för omräkning till nationell valuta är den som gällde den sista dagen för inlämnande av anbud för det berörda

anbudsförfarandet för exportgarantin i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Artikel 6

1. Den alkoholexport som tilldelats genom anbudsinfordran enligt artikel 1 i den här förordningen skall avslutas senast den 30 juni 1997.

2. Användningen av den tilldelade alkoholen skall vara avslutad inom en tidsperiod av två år räknat från dagen för den första avhämtningen.

Artikel 7

För att ett anbud skall vara giltigt måste det innehålla uppgifter om platsen för slutanvändning av den tilldelade alkoholen samt en försäkran från anbudsgivaren att alkoholen kommer att sändas till den destinationen och användas för det ändamålet. Anbudet skall också innehålla bevis på att anbudsgivaren har bindande förpliktelser med en aktör inom motorbränslesektorn i det tredje land som nämns i artikel 2 i denna förordning vilken har åtagit sig att dehydratisera den tilldelade alkoholen i det landet och att exportera den för användning endast som motorbränsle.

Artikel 8

1. Innan den tilldelade alkoholen avhämtas skall interventionsorganet och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt ta ett referensstickprov och analysera detta för att fastställa alkoholhalten uttryckt som volymprocent för alkoholen i fråga.

Om slutresultatet av stickprovsanalysen visar att det finns en skillnad mellan den alkoholhalt uttryckt som volymprocent hos den alkohol som skall avhämtas och den minsta alkoholhalt uttryckt som volymprocent som anges i anbudsinfordran, skall följande bestämmelser tillämpas:

i) Interventionsorganet skall samma dag meddela kommissionen detta i enlighet med bilaga II, samt lagerhållaren och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

ii) Den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt kan

- gå med på att ta över partiet med dess konstaterade egenskaper, under förutsättning att kommissionen går med på detta, eller
- vägra att ta över partiet i fråga.

I båda fallen skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt samma dag meddela interventionsorganet och kommissionen detta i enlighet med bilaga III.

När detta har fullgjorts skall anbudsgivaren, om han vägrar att ta över partiet i fråga, omedelbart befrias från sina åtaganden angående detta parti.

⁽¹⁾ EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.

2. Om anbudsgivaren vägrar att ta över varorna i enlighet med punkt 1, skall interventionsorganet utan extra kostnad inom åtta dagar förse honom med en annan kvantitet alkohol av den föreskrivna kvaliteten.

3. Om avhämtningen av alkoholen försenas mer än fem arbetsdagar från den dag då den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt accepterade det parti som skall avhämtas, av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall medlemsstaten vara ansvarig för den ekonomiska ersättningen.

Artikel 9

Trots artikel 36.2 första stycket i förordning (EEG) nr 377/93 får den alkohol som finns i de behållare som angavs i meddelandet från medlemsstaterna i enlighet

med artikel 36 i förordningen och som omfattas av de anbudsinfordringar som anges i artikel 1 i den här förordningen, bytas ut av de interventionsorgan som innehar alkoholen i fråga efter överenskommelse med kommissionen, eller blandas med annan alkohol som levereras till interventionsorganet till dess att en uttagsorder utfärdas för den alkoholen, särskilt av logistiska skäl.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 211/96 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referens-nummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Villarrobledo	15	34 541	35 + 36	Rå
	Villarrobledo	17	15 459	39	Rå
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i spanska pesetas. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 211/96 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 8.11.1996 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 211/96 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— FEAGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tel.: 347 65 00, telex: 234 27 FEAGA, fax 521 98 32).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 212/96 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referens-nummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
ITALIEN	Bertolino SpA — Partinico (PA)		10 000	35	Rå
	Bonollo SpA — Formigine (MO)		15 000	36	Rå
	I.C.V. SpA — Borgoricco (PD)		5 000	39	Rå
	F.lli Cipriani SpA — Chizzola d'Ala (TN)		7 500	35	Rå
	Villapana SpA — Faenza (RA)		7 500	35	Rå
	Ge. Dis. SpA — Marsala		5 000	39	Rå
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i italienska lire. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 212/96 EG — Alkohol GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 8.11.1996 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 212/96 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— AIMA, Via Palestro 81, I-00185 Rom (tel.: 47 49 91, telex: 62 03 31, 62 02 52, 61 30 03; fax: 445 39 40, 495 39 40).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 213/96 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referens-nummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
ITALIEN	Enodistil SpA — Alcamo (TP)		5 000	35	Rå
	Dist. Centro Adriatico Ascoli Piceno (AP)		7 500	35	Rå
	Caviro Scrl — Faenza (RA)		7 500	35	Rå
	Balice Sno — Valenzano (BA)		5 000	36	Rå
	Caviro Scrl — Faenza (RA)		5 000	36	Rå
	Di Trani SpA — Trani (BA)		10 000	39	Rå
	Kronion Scrl — Agrigento (AG)		5 000	39	Rå
	Distercoop Scrl — Faenza (RA)		5 000	39	Rå
	Totalt		50 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i italienska lire. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 50 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130", på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 213/96 EG — Alkohol GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 8.11.1996 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 213/96 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— AIMA, Via Palestro 81, I-00185 Rom (tel.: 47 49 91, telex: 62 03 31, 62 02 52, 61 30 03; fax: 445 39 40, 495 39 40).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

BILAGA II

De enda telex- och faxnummer i Bryssel som skall användas är följande:

GD VI/E/2 (att. MM. Chiappone/Van der Stappen):

- Telex: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (grekiska bokstäver)
- Fax: + 32 2 295 92 52

BILAGA III

**Meddelande om vägran eller godkännande av partier inom ramen för den enkla anbudsinfordran
för export av vinalkohol som inleds genom förordning (EG) nr 2049/96**

- Namn på den anbudsgivare som tilldelats kontrakt:
- Datum för tilldelning av kontrakt:
- Datum för anbudsgivarens vägran eller godkännande av partiet:

Parti nr	Kvantitet i hl	Alkoholens lagringsort	Motivering av vägran eller godkännande av övertagande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2050/96

av den 25 oktober 1996

om ändring av förordning (EG) nr 1294/96 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 när det gäller skörde-, produktions- och lagerdeklARATIONER avseende produkter inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 3.4, 36.6, 39.7 och 81 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1294/96⁽³⁾ föreskrivs tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 822/87, särskilt när det gäller skörde-, produktions- och lagerdeklARATIONER avseende produkter inom vinsektorn.

En kontroll har visat att den offentliggjorda versionen inte överensstämmer med de åtgärder som lagts fram till Förvaltningskommittén för yttrande. Därför bör förordningen i fråga ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1294/96 ändras på följande sätt:

- a) I artikel 1.1 skall efter ordet "skördare" följande läggas till:

"som producerar druvor".

- b) Följande artikel 16a skall läggas till:

"Artikel 16a

Förutom användningen av dem för statistiska ändamål skall de uppgifter som finns med i deklARATIONERNA användas för tillämpning av förordNINGARNA (EEG) nr 822/87 och (EEG) nr 823/87.

Särskilt de uppgifter som gäller fördelningen av produktionen mellan bordsviner, kvalitetsvin fso och andra viner skall fastställa de rättigheter och skyldigheter, för producenterna, som följer av tillämpningen av ovannämnda förordningar."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 2 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 31.

⁽³⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2051/96

av den 25 oktober 1996

om föreskrifter för tillämpningen av beviljande av bistånd vid export av nötköttsprodukter som kan komma ifråga för förmånsbehandling vid import till Kanada och om ändring av förordning (EG) nr 1445/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1997/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 9 och 13 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2931/79 av den 20 december 1979 om beviljande av bistånd vid export av jordbruksprodukter som kan komma ifråga för förmånsbehandling vid import till tredje land⁽³⁾, särskilt artikel 1.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt avtalet om antagande av förhandlingarna mellan Europeiska gemenskapen och Kanada enligt artikel XXIV.6 som anges i bilaga IV i rådets beslut 95/591/EG av den 22 december 1995 om antagande av resultaten av förhandlingarna med vissa tredje länder enligt artikel XXIV.6 i GATT-avtalet och andra därmed sammanhängande frågor (Förenta staterna och Kanada)⁽⁴⁾ skall exportsubventionerna för färskt, kylt och fryst nötkött som är avsett att exporteras till Kanada begränsas till 5 000 ton per år.

Genomförandet av det avtalet bör grunda sig på ansökningar om särskilda exportlicenser för gemenskapen. Kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2856/95⁽⁶⁾, bör följaktligen ändras. Dessutom bör identitetsintyg inlämnas till de kanadensiska tullmyndigheterna. Det är nödvändigt att fastställa hur dessa identitetsintyg skall utformas och vilka förfaranden som skall gälla för deras användning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är i enlighet med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för den årliga exporten till Kanada på 5 000 ton färskt, kylt eller fryst nötkött med ursprung i gemenskapen och som kan komma i fråga för förmånsbehandling.

Den tillgängliga kvantiteten per kvartal skall vara 1 250 ton plus, vad gäller de tre sista kvartalen, den kvantitet som finns kvar från föregående kvartal.

2. Det kött som avses i punkt 1 måste uppfylla de hälsoskyddskrav som fastställts av Kanada och komma från djur som slaktats högst två månader före tullklaringen för export.

Artikel 2

När köttet tullklarerats för export skall det identitetsintyg som anges i artikel 3 utfärdas på den ansökandes begäran vid uppvisandet av en exportlicens som utfärdats i enlighet med artikel 12a i förordning (EEG) nr 1445/95 och ett veterinärintyg som visar slaktdatum för de djur från vilka köttet härrör.

Artikel 3

1. Identitetsintyget skall utfärdas i minst två exemplar på en blankett som motsvarar den i bilagan.

Intyget skall vara tryckt på engelska på vitt papper med måtten 210 × 297 mm. Varje intyg skall ha ett eget löpnummer som utfärdats av det tullkontor som avses i artikel 4.

Den exporterade medlemsstaten får begära att varje intyg som används på dess territorium förutom på engelska skall tryckas på ett av dess officiella språk.

2. Kopiorna skall ha samma löpnummer som originalet. Eventuella uppgifter i originalet och kopiorna skall vara maskinskrivna eller för hand, i det senare fallet med tryckbokstäver och med bläck.

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 267, 19.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 334, 28.12.1979, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 334, 30.12.1995, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT nr L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 10.

Artikel 4

1. Identitetsintyget och kopiorna skall utfärdas av det tullkontor där köttet tullklaras för export.
2. Det tullkontor som anges i punkt 1 skall fylla i den avsedda rutan på originalet och återlämna intyget till den berörda parten samt behålla en kopia.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera ursprung och egenskaper hos de produkter för vilka identitetsintyg utfärdats.

Artikel 6

Följande artikel 12a skall införas i förordning (EG) nr 1445/95:

"Artikel 12a

1. Bestämmelserna i denna artikel gäller export till Kanada enligt kommissionens förordning (EG) nr 2051/96 (*).
2. Ansökan om exportlicens för de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 2051/96 får endast lämnas in i medlemsstater som uppfyller de hälsokrav som ställs av de kanadensiska myndigheterna.
3. Ansökan om exportlicens och licensen skall i fält 7 ha angivelsen 'Kanada'. Licensen innebär skyldighet att importera från den utfärdande medlemsstaten till detta bestämmelseland.
4. Som undantag från artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 får de exporterade kvantiteterna inte överskrida de kvantiteter som anges i licensen. Denna skall i fält 19 ange siffran '0'.
5. Licensen skall i fält 22 ha en av följande angivelser:
 - Vacuno fresco, refrigerado o congelado — Acuerdo entre la CE y Canadá.
Válido solamente en ... (Estado miembro de expedición).
La cantidad exportada no debe superar ... kilos (cantidad en cifras y letras).
 - Fersk, kølet eller frosset oksekød — Aftale mellem EF og Canada.
Kun gyldig i ... (udstedende medlemsstat).
Mængden, der skal udføres, må ikke overstige ... (mængde i tal og bogstaver) kg.
 - Frisches, gekühltes oder gefrorenes Rindfleisch — Abkommen zwischen der EG und Kanada.
Nur gültig in ... (Mitgliedstaat der Lizenzerteilung).
Ausfuhrmenge darf nicht über ... kg (Menge in Ziffern und Buchstabe) liegen.

— Νωπό, διατηρημένο με απλή ψύξη ή κατεψυγμένο βόειο κρέας — Συμφωνία μεταξύ της ΕΚ και του Καναδά.

Ισχύει μόνο σε ... (κράτος μέλος έκδοσης).

Η ποσότητα προς εξαγωγή δεν πρέπει να υπερβαίνει ... χιλιόγραμμα (η ποσότητα αναφέρεται αριθμητικώς και ολογράφως).

— Fresh, chilled or frozen beef — Agreement between EC and Canada.

Valid only in ... (Member State of issue).

Quantity to be exported may not exceed ... kg (in figures and letters).

— Viande fraîche, réfrigérée ou congelée — Accord entre la CE et le Canada.

Uniquement valable en ... (État membre de délivrance).

La quantité à exporter ne peut excéder ... kg (quantité en chiffres et en lettres).

— Carni bovine fresche, refrigerate o congelate — Accordo tra CE e Canada.

Valido soltanto in ... (Stato membro emittente).

La quantità da esportare non può essere superiore a ... kg (in cifre e in lettere).

— Vers, gekoeld of bevroren rundvlees — Overeenkomst tussen de EG en Canada.

Alleen geldig in ... (Lid-Staat die het certificaat afgeeft).

Uitgevoerde hoeveelheid mag niet meer dan ... kg zijn (hoeveelheid in cijfers en letters).

— Carne de bovino fresca, refrigerada ou congelada — Acordo entre a CE e Canadá.

Válido apenas em ... (Estado-membro de emissão).

A quantidade a exportar não pode ser superior a ... kg (quantidade em algarismos e por extenso).

— Tuoretta, jäähdytettyä tai jäädytettyä lihaa — Euroopan yhteisön ja Kanadan välinen sopimus.

Voimassa ainoastaan ... (jäsenvaltio, jossa todistus on annettu).

Vietävä määrä ei saa ylittää ... kilogrammaa (määrä numeroin ja kirjaimin).

— Färskt, kylt eller fryst nötkött — Avtal mellan EG och Kanada.

Enbart giltigt i ... (utfärdande medlemsstat).

Den utförda kvantiteten får inte överstiga ... kg.

6. Licensansökan kan inlämnas endast under de första tio dagarna av varje kvartal. Vad gäller det sista kvartalet 1996 får ansökningarna dock lämnas in de första tio dagarna i november.

7. Den tredje arbetsdagen efter slutdatum för inlämnande av licensansökningar skall medlemsstaterna meddela kommissionen en förteckning över de ansökande och de kvantiteter som ansökningarna gäller.

8. Kommissionen beslutar i vilken mån licensansökningarna kan bifallas. Om de kvantiteter som licensansökningarna gäller överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats till vilken de begärda kvantiteterna kan godkännas. Om de begärda kvantiteterna understiger de tillgängliga, skall kommissionen fastställa den återstående kvantiteten som läggs till den tillgängliga kvantiteten för nästa kvartal.

9. Licenserna utfärdas den tjugoförsta dagen i varje kvartal. Vad gäller sista kvartalet 1996 skall dock licenserna utfärdas den 21 november.

10. Som undantag från artikel 8.1 skall exportlicensen vara giltig i 90 dagar från dagen för det faktiska utfärdandet i den mening som avses i artikel

21.2 i förordning (EEG) nr 3719/88, dock längst till och med den 31 december året för utfärdandet.

11. Om de begärda kvantiteterna minskas i enlighet med punkt 8, skall säkerheten frigöras omedelbart för hela den kvantitet som inte har bifallits.

12. Utöver de villkor som anges i artikel 30.1 b i förordning (EEG) nr 3719/88 gäller att säkerheten för en exportlicens inte skall frigöras förrän bevis för produkternas ankomst till bestämmelselandet har företetts i enlighet med artikel 33.4 i förordning (EEG) nr 3719/88.

(¹) EGT nr L 274, 26.10.1996, s. 18."

Artikel 7

Denna förordning skall träda i kraft den 1 november 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPEAN COMMUNITIES

BILAGA

1 Exporter		2 Certificate No	ORIGINAL
3 Consignee		CERTIFICATE OF IDENTITY EXPORT OF CERTAIN BEEF AND VEAL TO CANADA	
NOTES A. This certificate must be made out in one original and not less than one copy. B. The original and at least one copy must be produced for certification to the customs office at which customs export formalities are completed. C. The original must be produced to the customs authorities of Canada.			
1	4 Marks, numbers, number and kind of packages; description of goods	5 Gross weight	6 Invoice Nos
		7 Net weight	
2	4 Marks, numbers, number and kind of packages; description of goods	5 Gross weight	6 Invoice Nos
		7 Net weight	
8 DECLARATION BY THE EXPORTER The undersigned exporter declares that the goods described above conform to the provisions of Regulation (EC) No 2051/96. At _____ on _____ (Signature)			
9 CERTIFICATION BY THE COMPETENT CUSTOMS OFFICE Customs formalities for export to Canada, of the goods covered by this certificate have been completed. At _____ on _____ (Signature) _____ (Stamp)			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2052/96

av den 25 oktober 1996

om en enhetlig nedsättningskoefficient för fastställande av en preliminär mängd bananer som skall tilldelas var och en av aktörerna i kategori C inom ramen för tullkvoten för år 1997

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1409/96 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Kommissionen överlämnade den 4 april 1995 till rådet ett förslag till en förordning om anpassning av förordning (EEG) nr 404/93 avseende volymen av den årliga tullkvoten för import av bananer till gemenskapen efter Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning. Trots kommissionens ansträngningar har rådet ännu inte vid denna tidpunkt beslutat om höjning av tullkvoten på grundval av ovan nämnda förslag.

Utan att på förhand fastställa de åtgärder som skall beslutas av rådet bör de kvantiteter som skall tilldelas aktörerna i kategori C för år 1997 fastställas preliminärt i syfte att möjliggöra utfärdande av importintyg för de första kvartalen under samma år. Det är därför lämpligt att beräkna den nedsättningskoefficient som är tillämplig för aktörer i kategori C på grundval av en tullkvot om 2 200 000 ton. Volymen av de kvantiteter som efterfrågats

för år 1997 uppgår till 199 347 000 ton och den överstiger de 77 000 ton av tullkvoten som fastställts i överensstämmelse med artikel 19.1 c i förordning (EEG) nr 404/93. Det är därför lämpligt att fastställa en enhetlig nedsättningsprocentsats att tillämpa på de kvantiteter som aktörerna ansökt om.

Bestämmelserna i den här förordningen bör träda i kraft omedelbart med beaktande av de i förordning (EEG) nr 1442/93 föreskrivna fristerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom ramen för den tullkvot som fastställts i artiklarna 18 och 19 i förordning (EEG) nr 404/93 beräknas den preliminära kvantitet som skall tilldelas var och en av aktörerna i kategori C för år 1997 genom att den enhetliga nedsättningsfaktorn 0,000386 tillämpas på den av aktörerna begärda volymen i överensstämmelse med artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 1442/93.

Artikel 2

Bestämmelserna i den här förordningen skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av senare beslut tagna av rådet.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 142, 12.6.1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT nr L 181, 20.7.1996, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2053/96

av den 25 oktober 1996

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1890/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 oktober 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 249, 1.10.1996, s. 29.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 oktober 1996 om fastställande av schablonvärden
vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 40	204	50,7
	999	50,7
0709 90 79	052	98,7
	999	98,7
0805 30 30	052	62,2
	388	66,4
	512	53,8
	524	68,2
	528	59,8
	600	59,8
	999	61,7
0806 10 40	052	100,5
	400	226,3
	999	163,4
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	62,8
	060	55,7
	064	45,5
	400	66,9
	404	73,7
	999	60,9
0808 20 57	052	81,2
	064	78,5
	400	69,5
	999	76,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 juni 1996

om stöd som regionen Friuli-Venezia Giulia (Italien) har beviljat i form av räntesubventionerade lån för inköp av referenskvantiteter (mjölkkvoter)

(Endast den italienska texten är giltig)

(96/616/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2931/95⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna,

efter att ha anmodat de berörda parterna att inkomma med sina synpunkter⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I

Genom en skrivelse av den 13 februari 1995 anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen till kommissionen ett förslag till regional lag nr 77 i regionen Friuli-Venezia Giulia, vari föreskrivs att räntesubventionerade lån skall beviljas för förvärv av referenskvantiteter (mjölkkvoter).

Genom skrivelse av den 3 maj 1995 meddelade kommissionen Italien sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget mot det ovannämnda stödet.

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr C 342, 20.12.1995, s. 9.

Genom denna skrivelse meddelade kommissionen Italiens regering att den ansåg att åtgärden i fråga var oförenlig med den gemensamma marknaden, eftersom den riskerade att skada den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

Kommissionen ansåg därför att stödet i fråga kunde snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna och att det motsvarade kriterierna i artikel 92.1 i fördraget utan att kunna komma i fråga för något undantag enligt punkterna 2 och 3 i samma artikel.

Kommissionen uppmanade Italiens regering att lämna sina synpunkter. Den uppmanade också de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter att lämna in synpunkter.

Frankrikes regering lämnade in sina synpunkter genom en skrivelse av den 31 januari 1996. Dessa synpunkter vidarebefordrades till Italiens regering genom en skrivelse av den 27 februari 1996.

II

Genom skrivelse av den 22 juni 1995 framförde Italien följande argument:

1. Möjligheten att slutgiltigt överföra mjölkkvoter har erkänts genom förordning (EEG) nr 3950/92⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ EGT nr L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1552/95 (EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 43).

Mjölkkvoten bör betraktas som en immateriell tillgång som tillhör jordbruksföretaget och som kan överföras genom ett överlåtelsekontrakt. Det går att betrakta den som en "produktionsfaktor" på samma sätt som arbete, mark och kapital.

Förvärv av en mjölkkvot bör betraktas som en verklig investering av det mottagande jordbruksföretaget, som helt och hållet kan jämföras med förvärv av andra produktionsfaktorer. I detta fall skulle därför bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 (1) vara tillämpliga, och i det anmälda förslaget till lag garanteras att dessa bestämmelserna följs.

2. Syftet med det stöd som är under behandling är inte att öka den sammanlagda mjölkproduktionen eller att skada den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

Enligt de uppgifter som lämnas i ovannämnda skrivelse antogs det anmälda förslaget till lag under tiden som regional lag nr 4/95. Stödet har emellertid inte utbetalats i avvaktan på kommissionens slutliga beslut (de italienska myndigheternas skrivelse av den 9 februari 1996).

Frankrikes regering framför samma argument och hänvisar mer allmänt till gemenskapens särskilda regler för finansiering av förvärv av företagstillgångar (vilket inte är korrekt, eftersom det inte finns några sådana särskilda regler; Frankrikes regering tycks i sakförhållandet syfta på förordning (EEG) nr 2328/91) och anför vidare:

- i) Förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter är formellt åtskilda och ligger på samma nivå i hierarkin för rättsföreskrifter (artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68: "prisordningen skall tillämpas utan att detta påverkar införandet av en tilläggsavgift").
- ii) Överföringen av en mjölkkvot kan ske samtidigt med en överlåtelse av en rad olika slags tillgångar (mark, driftbyggnader, boskap eller slaktprodukter). Vid transaktionen kan värderingen av olika delar variera beroende på om de åtföljs av en individuell referenskvantitet (kvot) eller inte. Om det inte finns någon yttre referenspunkt för en enskild kvots värde i direkt jämförbara situationer, är det inte i praktiken möjligt att vid finansieringen av ett sådant förvärv av tillgångar bestämma värdet av varje andel.

III

Stödet i fråga är av de skäl som redovisas nedan oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

Med hänvisning till de argument som Italien framfört och som Frankrikes regering stött vill kommissionen anför följande:

1. Tillämplighet av förordning (EEG) nr 2328/91

Kommissionen kan inte dela de italienska myndigheternas åsikt att köp av ett mjölkkvot bör betraktas som en investering av samma slag som de investeringar som avses i förordning (EEG) nr 2328/91.

Det ekonomiska värdet av materiella investeringar bestäms ofta med hänsyn till de immateriella tillgångar som är kopplade till investeringsobjektet (rättigheter, administrativa tillstånd, företags goodwill), vilket dock inte innebär att dessa immateriella aspekter kan betraktas som investeringar enligt förordning (EEG) nr 2328/91, även om de i vissa fall kan omfattas av en enskild transaktion.

I förordning (EEG) nr 2328/91 hänvisas uttryckligen till investeringar inom mjölksektorn i artikel 6, vari anges sektoriella begränsningar och förbud inom de produktsektorer som inte har några normala avsättningsmöjligheter på marknaden. Enligt den artikeln utesluts alla investeringar som leder till ett överskridande av den referenskvantitet som fastställs enligt bestämmelserna om tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter, utom i det fall en kompletterande referenskvantitet har beviljats eller överlåtits i förväg i enlighet med samma bestämmelser. Referenskvantiteten måste finnas i förväg för att investeringen skall få göras och den får alltså inte vara föremål för själva investeringen.

Enligt denna bestämmelse i artikel 6, som också är tillämplig vid granskning enligt artiklarna 92 och 93 av statligt stöd till investeringar i jordbruksföretag, skall ordningen för organisationen av den gemensamma marknaden tillämpas fullt ut och den ger ingen grund för något undantag från bestämmelserna i den ordningen, särskilt det förbud som avses i artikel 24 i förordning (EEG) nr 804/68.

2. Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter

Enligt artikel 23 i förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget vara tillämpliga för mjölksektorn.

(1) EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2387/95 (EGT nr L 244, 12.10.1995, s. 50).

Liksom kommissionen anförde när förfarandet inleddes är syftet med den ordning för tillägsavgifter som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 (1) och som förnyades genom förordning (EEG) nr 3950/92, att minska obalansen mellan utbud och efterfrågan för mjölk och mjölkprodukter och de strukturella överskott som följer av detta. Denna ordning är en av de grundläggande mekanismerna i den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

Genom förordning (EEG) nr 3950/92 införs flexibla bestämmelser för medlemsstaternas tillämpning av tillägsavgifterna för att möjliggöra en omstrukturering av mjölksektorn. Medlemsstaterna har redan genom denna ordning tillräckliga medel för att främja en omstrukturering och en effektivitetshöjning inom produktionsstrukturerna genom att den kan använda sig av systemet med reserver och utse de producenter som har lämnat in den förbättringsplan som anges i artikel 5 i förordning (EEG) nr 2328/91 som mottagare vid omfördelningen av produktionsrättigheter. Beviljande av lån för förvärv av kvoter ingår inte i dessa åtgärder.

Det måste här påpekas att i motsats till vad de franska myndigheterna hävdar i punkt i ovan består den gemensamma organisationen av marknaden inte enbart av bestämmelserna för prisordningen. Tvärtom består den av flera mekanismer och bestämmelser som tillsammans utgör en samling "fullständiga och uttömmande" rambestämmelser som inga undantag kan medges från, vilket kommissionen konsekvent bekräftar. Enligt domstolens konsekventa praxis utesluter dessa bestämmelser också varje befogenhet för medlemsstaterna att vidta åtgärder som innebär undantag från bestämmelserna eller som undergräver dem.

Organisationen av marknaden för mjölk bygger i likhet med andra marknadsordningar på principen om en öppen marknad som alla producenter har fri tillgång till och vars funktion endast regleras genom de instrument som föreskrivs i den marknadsordningen.

Dessutom utgör stödet i fråga en överträdelse av artikel 24 i förordning (EEG) nr 804/68 som, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 92.2 i fördraget, förbjuder sådana stöd vars belopp fastställs på grundval av priset på eller kvantiteten av den produkt som omfattas av den gemensamma organisation av marknaden som upprättas genom den förordningen.

Även om — som de italienska myndigheterna hävdar — syftet med stödet i fråga inte är att undergräva marknadsordningen, är dess verkan just detta (liksom alltid då en åtgärd kan påverka de bestämmelser som styr en marknad).

Mot bakgrund av ovanstående kan kommissionen inte godta de argument Italien framfört.

IV

Stödet i fråga utgör en överträdelse av gemenskapens bestämmelser om den gemensamma organisation av marknaden för de produkter som anges i förordning (EEG) nr 804/68 och det kan därför inte anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Stödet motsvarar dessutom kriterierna i artikel 92.1 i fördraget och kan av de skäl som redovisats nedan inte omfattas av något av de undantag som anges i artikel 92.2 och 92.3.

Enligt artikel 92.1 i fördraget är varje slag av stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Eftersom mottagarnas produktionskostnader påverkas direkt och omedelbart av stödet i fråga, får de en fördel jämfört med producenter av samma produkter som inte har tillgång till något motsvarande stöd i Italien eller i någon annan medlemsstat.

Därför kan denna åtgärd ändra villkoren för handeln inom gemenskapen med de berörda jordbruksprodukterna, eftersom handeln påverkas av allt stöd som ges för att främja nationell produktion. Stödet är därför ett statligt stöd som motsvarar de kriterier som anges i artikel 92.1 i fördraget.

I artikel 92.1 i fördraget fastställs att stöd enligt där angivna kriterier i princip är oförenliga med den gemensamma marknaden. Undantag från denna oförenlighet fastställs i punkterna 2 och 3 i samma artikel.

Enligt artikel 24 i förordning (EEG) nr 804/68 kan endast de undantag som föreskrivs i artikel 92.2 vara tillämpliga i detta fall. Det är tydligt att dessa undantag inte är tillämpliga.

Stödet i fråga är alltså oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som föreskrivs i regional lag nr 4/95 för regionen Friuli-Venezia Giulia är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.1 i fördraget.

Artikel 2

Italien skall upphäva det stöd som avses i artikel 1 inom två månader efter den dag då detta beslut delges.

(1) EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 10.

Artikel 3

Italien skall, senast två månader efter den dag då detta beslut delgivits, underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 12 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 juli 1996

om stöd som den autonoma provinsen Bolzano (Italien) har beviljat firma Acciaierie di Bolzano

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(96/617/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991 om gemenskapsregler för stöd till stålindustrin⁽¹⁾, särskilt artikel 6.4 i detta,efter att, i enlighet med ovannämnda beslut, ha uppmanat berörda parter att lämna synpunkter⁽²⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

med beaktande av följande:

I

Genom skrivelse av den 1 augusti 1995 underrättade kommissionen Italiens regering om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG beträffande det stöd som tilldelats Acciaierie di Bolzano (ACB).

Till följd av en formell anmälan begärde kommissionen genom skrivelse av den 21 december 1994 upplysningar från de italienska myndigheterna om de offentliga stödåtgärderna till förmån för ACB, som då kontrollerades av stålindustrigruppen Falck.

Med stöd av de uppgifter den förfogade över, som bekräftades av de upplysningar Italiens regering lämnade i sin skrivelse av den 7 april 1995, kunde kommissionen konstatera att ACB under perioden 1982–1990 med stöd av provinslag nr 25/81 kunnat utnyttja offentligt stöd från den autonoma provinsen Bolzano med följande belopp:

— Enligt beslut nr 784 av den 14 februari 1983:

- a) Lån på 5 600 miljoner lire.
- b) Kapitaltillskott med 8 000 miljoner lire.

— Enligt beslut nr 3082 av den 1 juli 1985:

- c) Lån på 12 941 miljoner lire.

— Enligt beslut nr 6346 av den 3 december 1985:

d) Kapitaltillskott med 10 234 miljoner lire.

— Enligt beslut nr 7673 av den 14 december 1987:

e) Lån på 6 321 miljoner lire.

— Enligt beslut nr 2429 av den 2 maj 1988:

f) Kapitaltillskott med 3 750 miljoner lire.

— Enligt beslut nr 4158 av den 4 juli 1988:

g) Lån på 987 miljoner lire.

h) Kapitaltillskott med 650 miljoner lire.

Det sammanlagda stödet uppgår därför till dels 25 849 miljoner lire (12,025 miljoner ecu) i form av tioåriga inteckningslån till en ränta av 3 %, vilket är cirka 9 procentenheter lägre än den normala marknadsräntan i Italien då lånen beviljades (cirka 12 %), dels (ej återbetalningspliktiga) kapitaltillskott med sammanlagt 22 634 miljoner lire (10,5 miljoner ecu).

Dessa offentliga stödåtgärder har, med undantag av lånet på 5 600 miljoner lire som är föremål för kommissionens beslut nr 91/176/EKSG⁽³⁾, aldrig anmälts till kommissionen, och de har följaktligen inte heller godkänts.

Kommissionen hade därför skäl att hävda att stödåtgärderna till förmån för ACB var lagstridiga, eftersom de inte hade anmälts, och oförenliga med den gemensamma marknaden, eftersom de inte föreföll kunna omfattas av något undantag från förbudet i fördragets artikel 4 c.

Med stöd av vad som redovisats ovan beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG beträffande de tidigare nämnda stödåtgärderna.

II

Under förfarandet uppmanade kommissionen Italiens regering att lägga fram sina synpunkter. Övriga medlemsstater och berörda tredje parter underrättades genom att beslutet om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 362, 31.12.1991, s. 57.⁽²⁾ EGT nr C 344, 22.12.1995, s. 8.⁽³⁾ EGT nr L 86, 6.4.1991, s. 28.

De tyska och brittiska stålproducentorganisationerna, "Wirtschaftsvereinigung Stahl" och "British Steel Producers Association", meddelade genom skrivelser av den 19 januari respektive den 5 februari 1996 sina synpunkter, som vidarebefordrades till de italienska myndigheterna genom skrivelse av den 20 februari 1996.

I sina skrivelser hävdade dessa organisationer att stödåtgärderna måste betraktas som lagstridiga, eftersom de aldrig hade anmälts till kommissionen och att de borde granskas mot bakgrund av den gemenskapslagstiftning som är i kraft då kommissionen fattar sitt beslut, och alltså inte den som gällde då stöden beviljades. Enligt deras bedömning skulle stödåtgärderna således bedömas med stöd av bestämmelserna i beslut nr 3855/91/EKSG (de gällande gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin). Eftersom det aktuella stödet inte omfattas av något av undantagen i dessa gemenskapsregler, kom de berörda tredje parterna till slutsatsen att kommissionen borde förklara stödet oförenligt med den gemensamma marknaden för kol- och stålprodukter.

I en skrivelse av den 27 mars 1996 medgav visserligen de italienska myndigheterna att offentligt stöd till ACB från den autonoma provinsen Bolzano förekommit med det ovan redovisade beloppet och att detta skulle betraktas som statligt stöd men hävdade följande:

- En del av de offentliga stödåtgärderna, och särskilt de som hade beviljats före år 1986, omfattades av beslut 91/176/EKSG.
- I det aktuella fallet borde kommissionen tillämpa de bestämmelser i gemenskapslagstiftningen som gällde vid den tidpunkt då stödåtgärderna beviljades. Det stöd som beviljats före den 31 december 1985 var visserligen lagstridigt genom att det givits utan förhandsanmälan till kommissionen, men däremot förenligt med den gemensamma marknaden, eftersom det uppfyllde kraven i de då gällande relevanta gemenskapsreglerna (kommissionens beslut nr 2320/81/EKSG⁽¹⁾).
- Flera av de stöd som beviljats efter den 1 januari 1986 var visserligen lagstridiga genom att de aldrig anmälts till kommissionen, men däremot förenliga med den gemensamma marknaden, eftersom de var avsedda för investeringar som ACB genomfört i fråga om miljöskydd, forskning och utveckling, energisparande samt omstrukturering av företaget.
- Allmänt sett hade samtliga stödåtgärder beviljats inom ramen för en omstruktureringsplan för ACB, som hade anmälts till kommissionen och godkänts av den.
- Efter det att den regionala stödordningen som införts genom den aktuella provinslagen hade godkänts, anmälde den autonoma provinsen Bolzano under 1982 fyra fall av tillämpning av denna lag och begärde därvid besked från kommissionen om huruvida det var nödvändigt att anmäla även övriga enskilda stödåren-

den. Då kommissionen inte besvarade denna fråga, drog myndigheterna i fråga slutsatsen att det inte krävdes någon anmälan i de enskilda fallen och att därför principen om legitim förlitan var tillämplig.

III

ACB är ett företag som tillverkar specialstålprodukter, som upptas i bilaga I till EKSG-fördraget under nummer 4400. På grund av sin produktion omfattas företaget således av bestämmelserna i EKSG-fördraget. Enligt artikel 4 c i detta fördrag skall varje form av subventioner eller andra stödåtgärder från medlemsstaternas sida betraktas som oförenlig med den gemensamma marknaden för kol och stål och därför upphävas eller förbjudas inom gemenskapen. De enda undantag som eventuellt kan medges från detta generella förbud anges i slutgiltig och uttömmande form i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.

De italienska myndigheterna har hävdat att en del av de nu aktuella offentliga stödåtgärderna, närmare bestämt de som beviljats före den 31 december 1985, skulle omfattas av beslut nr 91/176/EKSG.

Det skall i detta sammanhang erinras om att kommissionen, med tillämpning av beslut nr 2320/81/EKSG, i maj 1983 godkände investeringsstöd till Falck inom ramen för en omstruktureringsplan, som hade anmälts i september 1980. Enligt detta beslut skulle det godkända stödet (ett förmånligt lån på 5 600 miljoner lire till en räntesats som understeg marknadsräntan i en utsträckning motsvarande en räntesubvention för hela lånet på 2 000 miljoner lire) betalas ut senast den 31 december 1985. I annat fall skulle stödet inte längre betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden. Trots detta betalades inte någon del av stödet ut före den 31 december 1985.

I sitt beslut 91/176/EKSG konstaterade kommissionen att detta tidigare godkända stöd på 2 000 miljoner lire till ACB hade blivit oförenligt med den gemensamma marknaden, eftersom det betalats ut för sent av skäl som kunde tillskrivas bestämmelserna om ansvarsfördelningen mellan provinsmyndigheterna i Bolzano och de nationella myndigheterna. Kommissionen förklarade därför i beslutet att stödet var oförenligt med en väl fungerande gemensam marknad. Med hänsyn till att det stödmottagande företaget varit i god tro och till att utbetalningen av stödet försenats på grund av objektivt påvisbara svårigheter med ansvarsfördelningen i ärendet mellan de lokala och centrala myndigheterna, krävde dock kommissionen inte att stödet skulle återbetalas.

De italienska myndigheterna kan inte åberopa detta beslut — som f. ö. innehåller en negativ bedömning av stödets förenlighet — som stöd för slutsatsen att samtliga stödåtgärder som beslutats av den autonoma provinsen Bolzano före den 31 december 1985 skulle vara förenliga med den gemensamma marknaden. Inga stödåtgärder godkändes i beslutet, som endast innebar att, av ovan redovisade skäl, det ovannämnda stödet på 2 000 miljoner lire inte skulle återkrävas.

⁽¹⁾ EGT nr L 228, 13.8.1981, s. 14.

Enligt den italienska regeringens resonemang borde kommissionen vidare undersöka om de stöd som beviljats före och efter den 31 december 1985 och som är lagstridiga, eftersom de inte anmälts, ändå skall betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden om de bedöms enligt de bestämmelser som gällde då de beviljades och inte enligt de nu gällande gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.

I detta avseende skall det påpekas att den fråga som de italienska myndigheterna tar upp — fastställandet av vilken lagstiftning som är tillämplig på det aktuella stödet, och särskilt på det stöd som beviljades före utgången av år 1985 — saknar avgörande betydelse i detta enskilda fall. Även om man väljer att tillämpa bestämmelserna i beslut nr 2320/81/EKSG på de stödatgärder som beviljades före den 31 december 1985, måste nämligen detta stöd betraktas som oförenligt, eftersom det inte heller uppfyller villkoren i det beslutet.

Enligt artikel 2.1 i beslutet kunde stöd till stålindustrin betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning, bland annat, att det stödmottagande företaget har inlett ett omstruktureringsprogram som är ägnat att återställa konkurrenskraft och avkastningsförmåga utan bidragsberoende under normala marknadsförhållanden samt leder till en minskning av den samlade produktionskapaciteten. Av utredningen framgår dock att inget av dessa båda villkor har uppfyllts i det aktuella fallet, och de ifrågasatta offentliga stödatgärderna bör därför — även om beslut nr 2320/81/EKSG läggs till grund för bedömningen — betraktas som oförenliga med den gemensamma marknaden.

Om stödet i stället granskas mot bakgrund av de nu gällande gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin, bör det först erinras om att dessa innehåller en uttömmande redovisning av undantagsfallen och ger möjlighet att, på särskilt angivna villkor, med avvikelse från artikel 4 c i EKSG-fördraget betrakta stöd som förenligt med den gemensamma marknaden, om det är avsett att täcka kostnaderna för forsknings- och utvecklingsprojekt eller om det avser miljöskydd. De bestämmelser som dessutom finns om stöd till nedläggning är självfallet inte tillämpliga i det aktuella fallet, eftersom det stödmottagande företaget hela tiden har bedrivit verksamhet.

Vad gäller forskning och utveckling framgår det av utredningen att — i motsats till vad de italienska myndigheterna hävdar — större delen av ACB:s investeringskostnader, och de stödatgärder som hänför sig till dessa, över huvud taget inte avser denna sektor utan snarare gäller investeringar i produktionen, som genom sin natur inte kan omfattas av något undantag från förbudet i artikel 4 c i EKSG-fördraget enligt gemenskapsreglerna för statligt stöd till forskning och utveckling.

Vad gäller investeringar för miljöskydd framgår det att ACB har genomfört investeringar som berört denna

sektor till ett belopp av cirka 15 000 miljoner lire. De italienska myndigheterna har dock inte lyckats visa att rekvisiten föreligger för att artikel 3 i de gällande gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin skall kunna tillämpas. Detta gäller särskilt kravet att investeringarna huvudsakligen skall syfta till skydd av miljön och till att nya lagstadgade miljöskyddsnormer skall uppfyllas av anläggningar som varit i drift i minst två år innan dessa nya normer infördes.

Vad gäller energisparande och förbättrad produktkvalitet anser kommissionen att de gällande gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin inte ger någon möjlighet till undantag från bestämmelserna i artikel 4 c i EKSG-fördraget för investeringar med dessa syften.

Slutligen skall det påpekas att det i det aktuella fallet inte är relevant att åberopa den blygsamma omfattningen av ACB:s produktion för att visa att det beviljade stödet i vilket fall som helst endast i begränsad utsträckning skulle ha påverkat handeln inom gemenskapen. I EKSG-fördraget — till skillnad från EG-fördraget — betraktas nämligen inte påverkan på handeln inom gemenskapen som en nödvändig förutsättning för att stöd skall kunna förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

Inte heller kan de italienska myndigheterna hänvisa till att provinslag nr 25/81 — den rättsliga grunden för att bevilja stöd till ACB — hade godkänts av kommissionen. Vid sitt godkännande av det stödsystem som infördes genom denna lag påpekade kommissionen nämligen särskilt att bestämmelserna om statligt stöd till stålindustrin i gemenskapens regelverk måste iaktas till fullo.

Slutligen är det uppenbart att kommissionens godkännande av ACB:s omstruktureringsplan, som för övrigt anmäldes enligt artikel 54 i EKSG-fördraget, inte på något sätt kan betraktas som ett automatiskt godkännande av varje stöd som tilldelas inom ramen för denna omstruktureringsplan.

IV

Det måste betonas att de undantag som finns från det principiella förbudet mot stöd till stålindustrin i artikel 4 c i EKSG-fördraget inte på något sätt syftar till att mildra gemenskapsordningen för stöd till stålindustrin, som motiveras av de allvariga snedvridningar av konkurrensen som skulle kunna orsakas av stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden inom en fortfarande mycket känslig sektor. Det är därför nödvändigt att denna gemenskapsordning iaktas strikt, vilket innebär att stöd till ett stålföretag endast kan godkännas om kommissionen har kunnat konstatera att villkoren i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin är uppfyllda.

Mot bakgrund av vad som hittills redovisats (särskilt i kapitel III) måste man konstatera att dessa villkor inte är uppfyllda i det aktuella ärendet, och att de synpunkter de italienska myndigheterna framfört inte ger anledning till någon ändring i sak av kommissionens första bedömning som lades fram då förfarandet enligt artikel 6.4 i gällande gemenskapsregler för stålindustrin inleddes. Med undantag av det lån på 5 600 miljoner lire som redan omfattas av beslut 91/176/EKSG bör därför det stöd som den autonoma provinsen Bolzano har beviljat ACB betraktas som lagstridigt, eftersom det aldrig har anmälts till kommissionen. Stödet är dessutom oförenligt med den gemensamma marknaden, eftersom det inte kan omfattas av något av de undantag från förbudet i artikel 4 c i EKSG-fördraget som anges i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin.

Det framstår dock som lämpligt och rimligt att, uteslutande beträffande det stöd som beviljades för över tio år sedan, dvs. före den 1 januari 1986, ta hänsyn till de mycket speciella omständigheterna i det aktuella ärendet.

Som de italienska myndigheterna har betonat hade de aktuella investeringsstöden anmälts till kommissionen, som avgav ett gynnsamt yttrande enligt artikel 54 i EKSG-fördraget. Det skall erinras om att de italienska myndigheterna genom en skrivelse av den 3 november 1982 hade anmält de fyra första fallen av stöd (inom textilsektorn) efter kommissionens godkännande av den ordning för regionalt stöd som infördes genom den autonoma provinsen Bolzanos lag nr 25/81. Samma lag låg till grund för beviljandet av stöd till ACB.

Eftersom de italienska myndigheterna dels inte hade mottagit något svar från kommissionen beträffande de fyra första stödärendena, dels hade överlämnat ACB:s investeringsplan, utgick de från att kommissionen redan kände till stödprogrammen i anslutning till dessa investeringar och inte avsåg att ingripa. Därav drog de italienska myndigheterna slutsatsen att enskilda anmälningar — även om de formellt kunde krävas in — inte var nödvändiga i det aktuella fallet.

Det skall vidare understrykas, även om det saknar gemenskapsrättslig relevans, att bestämmelserna om ansvarsfördelningen mellan de lokala och de nationella myndigheterna i fråga om anmälningar av stöd till stålindustrin var ganska oklara vid den tid då det stöd det här är fråga om beviljades. Detta har kunnat missleda myndigheterna i Bolzano, som har förlitat sig på de centrala myndigheterna då det gällde en eventuell anmälan av stödåtgärderna, liksom de redan tidigare hade gjort beträffande ACB:s investeringsplan. De centrala myndigheterna hade å sin sida hävdade att, om enskilda stödåtgärder skulle anmälas, skulle skyldigheten att verkställa detta ligga hos de lokala myndigheterna vid varje tillfälle som de beslutade om ett stödprojekt.

Av dessa skäl kan det inte uteslutas att de italienska myndigheterna kan ha missletts i fråga om den exakta omfattningen av de praktiska omständigheter som leder till att stöd av detta slag skall anmälas.

Dessa argument är dock inte längre relevanta av följande skäl:

- a) Kommissionens beslut nr 3484/85/EKSG (1) — som trädde i kraft den 1 januari 1986 — innehåller ett uttryckligt krav på förhandsanmälan av varje fall av stöd till stålföretag.
- b) De beviljade offentliga stödåtgärderna avsåg inte den investeringsplan som formellt hade meddelats kommissionen.

Följaktligen förefaller det skäligt att inte kräva återbetalning av de stöd som beviljats före den 1 januari 1986, men däremot av de stöd som beviljats genom beslut nr 7673 av den 14 december 1987: lån på 6 321 miljoner lire till 3 % (i stället för 12 %) ränta; beslut nr 2429 av den 2 maj 1988: kapitaltillskott med 3 750 miljoner lire; beslut nr 4158 av den 4 juli 1988: lån på 987 miljoner lire till 3 % (i stället för 12 %) ränta och kapitaltillskott med 650 miljoner lire.

Enligt Europeiska gemenskapernas domstols praxis (jfr dom av den 2 februari 1989, mål 94/87: kommissionen mot Tyskland (2)) skall bestämmelser i intern nationell lagstiftning tillämpas på ett sådant sätt att de inte i praktiken omöjliggör återkrävande av stöd enligt gemenskapsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De stödåtgärder som kommit firma Acciaierie di Bolzano till del genom provinslag nr 25/81 är lagstridiga på grund av att de inte anmälts innan de beviljades. Dessa åtgärder är oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget.

Artikel 2

Italien skall, enligt de bestämmelser i italiensk lagstiftning som är tillämpliga på återkrävande av statliga medel, återkräva det stöd som från och med den 1 januari 1986 beviljats Acciaierie di Bolzano enligt provinslag nr 25/81 genom beslut nr 7673 av den 14 december 1987, beslut nr 2429 av den 2 maj 1988 och beslut nr 4158 av den 4

(1) EGT nr L 340, 18.12.1985, s. 1.

(2) Rec. 1989, s. 175.

juli 1988. För att undanröja verkningarna av detta stöd skall till stödbeloppen läggas ränta för tiden från och med utbetalningen till och med återbetalningen av stödet. Den räntesats som skall tillämpas är den som kommissionen använde vid beräkning av nettobidragsekvivalenter för regionalt stöd under den aktuella perioden.

Artikel 3

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder man vidtagit för att följa det.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 17 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1967/96 av den 9 oktober 1996 om fastställande av de belopp för jordbruksavgifter liksom av de tilläggstullar som skall tillämpas för perioden från och med den 1 juli till och med den 31 december 1996 på import till gemenskapen av varor som berörs av rådets förordning (EG) nr 3448/95 med ursprung i Schweiz

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 261 av den 15 oktober 1996)

På sidan 9, tredje kolumnen i bilaga III, skall det
i stället för:

"KN-nummer	Varubeskrivning	ecu/100 kg
1806 32 90	— med en i viktprocent uppmätt fettämneshalt som är 3 % och lägre än 6 % — övriga	59,869 (*)

(*) Indikator från tilläggskod nr 7 skall användas, se bilaga II."

vara:

"KN-nummer	Varubeskrivning	ecu/100 kg
1806 32 90	— med en i viktprocent uppmätt fettämneshalt som är 3 % och lägre än 6 % — övriga	59,869 (*)

(*) Indikator från tilläggskod nr 7 skall användas, se bilaga II."